

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 1.061

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 noiembrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 548 din 18 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24, art. 25, art. 26 și art. 27 alin. (2) din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice.....	1-4	funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal.....	5
		1.360. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 964/2000 privind aprobarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole.....	6-7
163. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 102/2005 privind înființarea, organizarea și		1.438. — Hotărâre privind înființarea Sport Club Municipal Deva în subordinea Agenției Naționale pentru Sport.....	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 548

din 18 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24, art. 25, art. 26 și art. 27 alin. (2) din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, excepție ridicată de Sandu Gârbăcea în Dosarul nr. 611/2005 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

La apelul nominal răspund autorul excepției, personal și asistat de avocat, precum și Regia Națională a Pădurilor —

Direcția Silvică Ialomița, prin consilier juridic, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită acordarea unui nou termen de judecată pentru ca, în baza prevederilor art. 17 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, să se înainteze dosarul instanței de fond Curții Constituționale, iar aceasta să poată lua la cunoștință toate dovezile și argumentele scrise depuse. De asemenea, se mai arată că această măsură este necesară și pentru a cunoaște soluția pronunțată în recurs de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a civilă împotriva Încheierii din 16 mai 2005 a Tribunalului Ialomița — Secția civilă cu privire la excepția de nelegalitate a unor acte administrative.

Reprezentantul Regiei Naționale a Pădurilor — Direcția Silvică Ialomița solicită respingerea cererii autorului excepției, arătând, totodată, că recursul formulat împotriva Încheierii din 16 mai 2005 a Tribunalului Ialomița — Secția civilă cu privire la excepția de nelegalitate a respectivelor acte administrative a fost respins de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a civilă.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de acordare a unui nou termen de judecată.

Curtea respinge cererea autorului excepției, întrucât apreciază că soluția pronunțată în recurs împotriva Încheierii din 16 mai 2005 a Tribunalului Ialomița — Secția civilă cu privire la excepția de nelegalitate a unor acte administrative nu are relevanță în fața Curții Constituționale, care este sesizată prin Încheierea din 16 mai 2005 cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 22/1969. De asemenea, Curtea nu consideră necesară solicitarea trimiterii Dosarului nr. 611/2005 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă, în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, întrucât sesizarea sa s-a făcut conform prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, întrucât consideră că Legea nr. 22/1969 este anacronică. În acest sens, se arată că prin stabilirea de către ministere și organele centrale a funcțiilor prin a căror ocupare angajatul dobândește calitatea de gestionar se ajunge la situația ca sectorul privat să nu mai aibă nici un cuvânt de spus; totodată se apreciază că art. 4 din lege încalcă dreptul moral și penal la reabilitare, precum și prezumția de nevinovăție consacrată de art. 23 alin. (11) din Constituție. De asemenea, reprezentantul autorului excepției consideră că prevederile referitoare la garanții și răspunderi cuprinse în lege încalcă art. 53 din Constituție.

Reprezentantul Regiei Naționale a Pădurilor — Direcția Silvică Ialomița solicită respingerea excepției. În acest sens, se arată că prevederile legale care instituie răspunderea gestionarului sunt în concordanță cu art. 23 alin. (11) din Constituție, având în vedere că textul constituțional se referă la prezumția de nevinovăție în materie penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că prevederile legale criticate sunt în concordanță cu dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție. Se mai arată că prezumția de culpă a gestionarului a fost instituită pe cale jurisprudențială, prin Decizia de îndrumare nr. 1/1976 a Plenului Tribunalului Suprem, însă textul legal criticat nu consacră decât răspunderea materială a gestionarului pentru faptele sale culpabile. Reprezentantul Ministerului Public apreciază că art. 53 și art. 124 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauză. Totodată se arată că

soluționarea eventualelor contradicții între prevederile legale nu intră în competența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 611/2005, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice**, excepție ridicată de Sandu Gârbăcea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri pentru stabilirea răspunderii patrimoniale a unui pădurar.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că dispozițiile art. 24, 25, 26 și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 22/1969 încalcă „principiul de drept constituțional, democrat al prezumției de nevinovăție”. Se apreciază că „Legea nr. 22/1969 creează prezumția răspunderii materiale a gestionarului pentru pagubele din gestiunea sa, ceea ce este nelegal și contrar Constituției României și ordinii de drept instaurate după 1989, când nimeni nu poate fi obligat să suporte vreo despăgubire decât în baza «răspunderii civile contractuale» în raporturile de muncă și dacă a fost dovedită «vina» sa în legătură cu munca prestată”. În consecință, în opinia autorului excepției, dispozițiile legii încalcă atât prevederile art. 23 alin. (11), ale art. 44 alin. (8), ale art. 53 și ale art. 124 alin. (1) din Constituție, cât și pe cele ale art. 270 și 271 din Codul muncii.

De asemenea, în susținerea motivelor de neconstituționalitate a Legii nr. 22/1969 se invocă și faptul că „funcția de serviciu de pădurar de canton silvic nu este o funcție de gestionar în sensul legii [criticate]”, precizându-se că nici „contractul individual de muncă și salarizarea nu prevăd funcția de pădurar ca funcție de gestiune în sensul Legii nr. 22/1969 și al hotărârii de aplicare”.

Tribunalul Ialomița — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În argumentarea acestei opinii, se apreciază că „prezumția de nevinovăție este statuată constituțional numai în materie penală, în dreptul privat instituirea prin lege a unor prezumții de vinovăție necontrazicând norma constituțională”. În acest sens, sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 45 din 24 aprilie 1996 și nr. 446 din 26 octombrie 2004.

Totodată instanța consideră că „susținerile [...] potrivit cărora funcția de pădurar nu este o funcție de gestionare în sensul Legii nr. 22/1969, iar serviciul de pază nu se încadrează printre categoriile prevăzute de Legea nr. 22/1969, nu privesc constituționalitatea actului normativ atacat, ci țin de aplicarea legii, fiind de competența instanțelor judecătorești”. În acest sens, sunt invocate și dispozițiile art. 23 din Legea nr. 24/2000 privind Normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 23 alin. (11) din Constituție, este reglementată în legătură cu libertatea individuală a persoanei. În acest sens, sunt invocate deciziile Curții

Constituționale nr. 39 din 5 aprilie 1995, nr. 446 din 26 octombrie 2004 și nr. 45 din 24 aprilie 1996.

Totodată Guvernul apreciază că „susținerile autorului excepției, potrivit cărora funcția de pădurar nu este o funcție de gestionar în sensul Legii nr. 22/1969, iar serviciul de pază nu se încadrează printre categoriile prevăzute de această lege, [...] nu vizează constituționalitatea actului normativ atacat, fiind o problemă ce ține de aplicarea legii, care se află în competența instanței de judecată.”

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, având în vedere că „dispozițiile art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală consacră prezumția de nevinovăție exclusiv pentru ipoteza răspunderii penale, această concluzie rezultând nu numai din reglementarea constituțională care face referire explicită la «hotărârea judecătorească de condamnare», dar și din economia reglementărilor constituționale referitoare la prezumția de nevinovăție”. Totodată se arată că dispozițiile criticate nu conțin norme contrare prevederilor art. 44 alin. (8) din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile Legii nr. 22/1969 „nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale”, neîncălcând astfel textul art. 53 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile scrise depuse de autorul excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile Legii nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 132 din 18 noiembrie 1969, modificată și completată prin Legea nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 15 iulie 1994.

Curtea observă că, astfel cum rezultă din memoriul prin care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 22/1969, autorul acesteia critică numai dispozițiile art. 24, 25, 26 și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 22/1969. În consecință, Curtea se va pronunța asupra excepției de neconstituționalitate cu privire la aceste dispoziții legale, care au următorul cuprins:

— Art. 24: „*Angajații răspund material, potrivit Codului muncii și prevederilor prezentei legi, pentru pagubele cauzate în gestiuni prin fapte ce nu constituie infracțiuni.*”

— Art. 25: „*Gestionarul răspunde integral față de agenții economici, autoritățile sau instituțiile publice pentru pagubele pe care le-a cauzat în gestiunea sa.*”

Primirea bunurilor în cantități inferioare celor înscrise în actele însoțitoare sau cu vicii aparente, fără a se fi întocmit

acte legale de constatare, precum și nesolicitarea asistenței tehnice de specialitate la primirea bunurilor, deși aceasta era necesară, atrag răspunderea gestionarului în condițiile alineatului 1.”

— Art. 26: „*Gestionarul răspunde integral și în cazul în care atribuțiile sale fiind exercitate, potrivit dispozițiilor legale, de un delegat sau de o comisie, se constată o pagubă fără a se putea stabili că aceasta s-a produs în absența gestionarului.*”

— Art. 27 alin. (2): „*Dacă nu se poate determina măsura în care fiecare a contribuit la producerea pagubei, despăgubirea se repartizează între cei în cauză proporțional cu câștigul mediu al fiecăruia pe ultimele 3 luni; în cazul pagubei constatate într-o gestiune în care manipularea bunurilor se face în colectiv de mai mulți angajați sau în schimburi succesive, fără predare de gestiune între schimburi, despăgubirea se repartizează și proporțional cu timpul lucrat de fiecare, de la ultima inventariere, în gestiunea în care s-a produs paguba.*”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 23 alin. (11), ale art. 44 alin. (8), ale art. 53 și ale art. 124 alin. (1), care au următorul cuprins:

— Art. 23 alin. (11): „*Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.*”

— Art. 44 alin. (8): „*Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*”

— Art. 53: „*(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*”

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

— Art. 124 alin. (1): „*Justiția se înfăptuiește în numele legii.*”

Totodată în susținerea excepției sunt invocate și prevederile art. 270 și ale art. 271 din Codul muncii.

Autorul excepției consideră, în esență, că prevederile legale criticate instituie o prezumție de culpă în sarcina gestionarului, ceea ce este de natură a contraveni, în principal, prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (11), dar și celor ale art. 44 alin. (8), ale art. 53 și ale art. 124 alin. (1).

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține:

I. Articolul 27 alin. (2) din Legea nr. 22/1969 se referă la determinarea cuantumului despăgubirilor între persoanele care au contribuit la producerea pagubei în gestiune. În consecință, Curtea constată că, potrivit art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (2) din Legea nr. 22/1969 este inadmisibilă, neavând legătură cu soluționarea cauzei, întrucât aceasta are ca obiect soluționarea unei cereri pentru stabilirea răspunderii patrimoniale a unui pădurar pentru o gestiune de care răspunde exclusiv, iar nu de o gestiune colectivă.

II. În legătură cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 și 25 din Legea nr. 22/1969 în raport cu art. 23 alin. (11) din Constituție, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 45 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 21 iunie 1996, iar cu privire la excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 22/1969, prin Decizia nr. 446 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 5 ianuarie 2005. Astfel, prin Decizia nr. 45 din 24 aprilie 1996, Curtea a reținut, în esență, că „art. 23 alin. (8) din Constituție [devenit, după revizuirea și republicarea Constituției, art. 23 alin. (11)] consacră într-adevăr prezumția de nevinovăție, dar exclusiv pentru ipoteza răspunderii penale. Această concluzie rezultă nu numai din termenii reglementării constituționale, făcându-se referire explicită la «hotărârea judecătorească de condamnare», dar și din economia reglementărilor, prevederile art. 23 alin. (8) [devenit art. 23 alin. (11)] fiind înscrise în cuprinsul dispozițiilor cu privire la «libertatea individuală». Așa fiind, prevederile art. 23 alin. (8) din Constituție [devenit art. 23 alin. (11)] nu pot fi considerate un obstacol pentru instituirea prin lege a unei prezumții de vinovăție în alte ipoteze de răspundere juridică decât cea penală».

În ceea ce privește constituționalitatea prevederilor art. 26 din Legea nr. 22/1969 în raport cu art. 23 alin. (11) din Constituție, prin Decizia nr. 446 din 26 octombrie 2004 Curtea a stabilit că „drepturile și îndatoririle, ca și sarcinile de serviciu, sunt concretizate pentru toate categoriile de salariați, inclusiv pentru gestionari, în contractele individuale de muncă. În cazul producerii unor prejudicii materiale, faptul dacă acestea s-au produs în legătură cu munca anumitor salariați și din vina acestora se examinează în raport cu sarcinile concrete, prevăzute în contractul individual de muncă, și cu modul de îndeplinire a acestora».

Prin aceeași decizie Curtea a reținut că „în situația reglementată de dispozițiile criticate, gestionarul răspunde patrimonial pentru o pagubă cauzată în gestiune prin fapte ce nu constituie infracțiune, nefiind vorba, în acest caz, despre o răspundere penală, ci despre o răspundere patrimonială».

De asemenea, în ceea ce privește invocarea de către autorul excepției a principiului referitor la prezumția de nevinovăție, Curtea a constatat „că acesta nu poate fi desprins din contextul său constituțional. Prezumția de nevinovăție este reglementată în legătură cu libertatea individuală a persoanei, privind reținerea, arestarea și soluționarea procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare».

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

I. Respinge ca fiind inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (2) din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, excepție ridicată de Sandu Gârbăcea în Dosarul nr. 611/2005 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

II. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24, 25 și 26 din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 18 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ****pentru modificarea Legii nr. 102/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea
Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal**

Având în vedere:

- numirea președintelui Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal la data de 22 septembrie 2005, prin Hotărârea Senatului nr. 20, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 865 din 26 septembrie 2005;
 - aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal de către Biroul permanent al Senatului României, în cadrul ședinței din 2 noiembrie 2005
 - constatarea întârzierii înregistrate în operaționalizarea efectivă a Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, prin Raportul de monitorizare comprehensiv pentru România, dat publicității de Comisia Europeană la 25 octombrie 2005;
 - necesitatea operaționalizării Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, prin trecerea personalului de specialitate de la Avocatul Poporului sub autoritatea președintelui autorității;
 - rolul deosebit al Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal de gardian al drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special al dreptului la viață intimă, familială și privată, în legătură cu prelucrarea acestor date;
 - urgența remedierii acestei stări de fapt;
- în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 102/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 9 mai 2005, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Autoritatea națională de supraveghere preia activitatea de protecție a persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, personalul aferent acestei activități, precum și baza de date, evidențele, arhiva și celelalte documente deținute și gestionate de instituția Avocatul Poporului, ca autoritate de supraveghere.

(2) Personalul aferent activității de protecție a persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal se preia potrivit Regulamentului de organizare și funcționare al Autorității naționale de supraveghere, aprobat potrivit art. 15 alin. (3).

(3) În situația în care Guvernul nu va putea asigura până cel târziu la data de 1 decembrie 2005 un spațiu adecvat pentru desfășurarea activității Autorității naționale de supraveghere, aceasta poate proceda la închirierea unui imobil corespunzător de pe piața imobiliară, cheltuielile necesare în acest scop, precum și cele pentru dotările aferente funcționării fiind asigurate prin alocarea de fonduri din bugetul instituției Avocatul Poporului și din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului.

(4) Autoritatea națională de supraveghere va încadra personalul necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege, cu respectarea dispozițiilor art. 15 alin. (2).“

2. Alineatul (1) al articolului 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Fondurile aferente numărului de posturi prevăzut pentru Autoritatea națională de supraveghere după rectificarea bugetară din cursul anului 2005, precum și funcțiilor de demnitate publică se asigură de Ministerul Finanțelor Publice.“

3. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Avocatul Poporului îndeplinește atribuțiile de protecție a persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, până la preluarea activității și a personalului de către Autoritatea națională de supraveghere.“

Art. II. — Dispozițiile art. 19 alin. (1) și ale art. 20 alin. (1) din Legea nr. 102/2005, cu modificările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se duc la îndeplinire în termen de 5 zile de la intrarea în vigoare a prezentului act normativ.

Art. III. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 131/2005 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 19 alin. (1) din Legea nr. 102/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 3 octombrie 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul integrării europene,
Anca Daniela Boagiu
p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 964/2000 privind aprobarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 964/2000 privind aprobarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 25 octombrie 2000, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La anexa „Planul de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole”, alineatul (3) al articolului 4 va avea următorul cuprins:**

„(3) Metodele de măsurare și analiză de referință sunt cele prevăzute în anexa nr. 2. Metodele de măsurare și analiză de referință, corespunzătoare standardelor indicate, au caracter voluntar, iar alte metode alternative pot fi folosite dacă se demonstrează că au aceeași limită de detecție, precizie și acuratețe cu a celor prevăzute în anexa nr. 2. Reactualizarea metodelor de măsurare și analiză de referință se face pe baza progreselor în domeniu și a metodelor noi de măsurare și analiză cu performanțe ale limitei de detecție, preciziei și acurateței cel puțin echivalente celor prevăzute în anexa nr. 2.”

2. **La anexa nr. 1 „Criterii pentru identificarea apelor afectate de poluarea cu nitrați și a apelor care sunt susceptibile să fie expuse unei astfel de poluări” la Planul de acțiune, literele a) și b) ale punctului 1 vor avea următorul cuprins:**

„a) dacă apa dulce de suprafață, utilizată sau în perspectivă de a fi utilizată ca sursă de apă potabilă,

conține sau este susceptibilă să conțină cantități (concentrații) ale azotului din nitrați mai mari decât cele prevăzute în anexa nr. 1 b) la normativul prevăzut în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 100/2002 pentru aprobarea Normelor de calitate pe care trebuie să le îndeplinească apele de suprafață utilizate pentru potabilizare NTPA-013 și a Normativului privind metodele de măsurare și frecvența de prelevare și analiză a probelor din apele de suprafață destinate producerii de apă potabilă, cu modificările ulterioare, dacă nu se acționează conform prevederilor art. 6 din planul de acțiune;

b) dacă apele subterane conțin sau sunt susceptibile să conțină cantități de nitrați în concentrații mai mari decât limita maximă admisibilă prin normativele în vigoare, dacă nu se acționează conform prevederilor art. 6 din planul de acțiune.”

3. **Anexa nr. 2 „Metode de măsurare — Îngrășăminte chimice” la Planul de acțiune se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 964/2000 privind aprobarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 25 octombrie 2000, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul mediului și gospodăririi apelor,

Attila Korodi,

secretar de stat

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

Ministrul sănătății,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 10 noiembrie 2005.

Nr. 1.360.

ANEXĂ

METODE DE MĂSURARE ȘI ANALIZĂ DE REFERINȚĂ

Îngrășăminte chimice

Metodele de referință pentru determinarea compușilor azotului din îngrășăminte sunt:

1. SR ISO 4176/1994

Îngrășăminte. Dozarea azotului nitric. Metoda Gravimetrică cu nitron

2. SR ISO 5314/1994

Îngrășăminte. Dozarea azotului amoniacal. Metoda titrimetrică după distilare.

Apă dulce, ape costale și ape marine

Concentrația în azotați se determină cu ajutorul următoarelor metode de referință:

3. SR ISO 7890-1/1998

Calitatea apei. Determinarea conținutului de azotați.

Partea 1: Metoda spectrometrică cu 2,6-dimetilfenol

4. SR ISO 7890-2/2000
Calitatea apei. Determinarea conținutului de azotați.
Partea a 2-a: Metoda spectrometrică cu 4-fluorfenol după distilare
5. SR ISO 7890-3/2000
Calitatea apei. Determinarea conținutului de azotați.

- Partea a 3-a: Metoda spectrometrică cu acid sulfosalicilic.
6. STAS 8900/1-1971
Ape de suprafață și ape uzate. Determinarea azotaților
7. STAS 12999/1991
Apă de mare. Determinarea conținutului de azotați.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înființarea Sport Club Municipal Deva în subordinea Agenției Naționale pentru Sport

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 22 alin. (2) și al art. 29 alin. (1) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se înființează Sport Club Municipal Deva, instituție publică cu personalitate juridică în subordinea Agenției Naționale pentru Sport, cu sediul în municipiul Deva, str. Octavian Goga nr. 1, județul Hunedoara, prin reorganizarea Direcției pentru Sport a Județului Hunedoara.

Art. 2. — (1) Sport Club Municipal Deva are următoarele atribuții principale:

- realizarea performanței, selecția, pregătirea și participarea la competiții interne și internaționale;
- promovarea spiritului de fair-play, combaterea și prevenirea violenței și dopajului în activitatea sportivă;
- promovarea uneia sau mai multor discipline sportive;
- administrarea bazei materiale sportive proprii;
- organizarea de competiții sportive în conformitate cu statutele și regulamentele federațiilor sportive naționale.

(2) Sport Club Municipal Deva poate desfășura și alte activități în vederea realizării atribuțiilor sale, în condițiile legii.

Art. 3. — Bunurile imobile proprietate publică a statului, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, precum și celelalte bunuri aflate în administrarea unității de administrare a bazelor sportive din subordinea Direcției pentru Sport a Județului Hunedoara se transmit în administrarea Sport Club Municipal Deva.

Art. 4. — Bunurile prevăzute la art. 3 se preiau pe bază de protocol de predare-preluare încheiat între Direcția pentru Sport a Județului Hunedoara din subordinea Agenției Naționale pentru Sport și Sport Club Municipal Deva, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, pe baza situației financiare la data de 30 iunie 2005.

Art. 5. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Sport Club Municipal Deva se asigură din venituri proprii și din subvenții de la bugetul de stat.

(2) În anul 2005 subvenția de la bugetul de stat pentru Sport Club Municipal Deva se asigură din prevederile bugetare aprobate Agenției Naționale pentru Sport.

Art. 6. — (1) Structura organizatorică, statul de funcții și Regulamentul de organizare și funcționare ale Sport Club

Municipal Deva se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Sport.

(2) Numărul de posturi aferent statului de funcții al Sport Club Municipal Deva se stabilește cu încadrarea în numărul maxim de personal aprobat pentru unitățile care funcționează în subordinea Agenției Naționale pentru Sport.

(3) Personalul salariat de la unitatea de administrare a bazelor sportive din subordinea Direcției pentru Sport a Județului Hunedoara se preia de către Sport Club Municipal Deva.

(4) Salarizarea personalului din cadrul Sport Club Municipal Deva se face potrivit prevederilor legale în vigoare, aplicabile personalului din unitățile bugetare.

Art. 7. — (1) Sport Club Municipal Deva este condus de un director, numit prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Sport, în condițiile legii.

(2) Directorul Sport Club Municipal Deva are în principal următoarele atribuții:

- organizează și conduce activitatea clubului și răspunde de îndeplinirea obiectivelor stabilite;
- reprezintă, personal sau prin delegat, clubul în relațiile cu organisme sportive interne și/sau internaționale, cu celelalte instituții publice ori private, organe jurisdicționale, organizații sau agenți economici, precum și cu persoanele fizice și juridice române și străine;
- în calitate de ordonator terțiar de credite, îndeplinește toate atribuțiile ce îi revin, conform dispozițiilor legale în vigoare, și răspunde potrivit legii de utilizarea creditelor bugetare, realizarea veniturilor, folosirea cu eficiență și eficacitate a sumelor primite de la bugetul de stat, integritatea bunurilor încredințate clubului, organizarea și ținerea la zi a contabilității, prezentarea la termen a dărilor de seamă contabile asupra execuției bugetare;
- stabilește și delegă atribuții pe trepte ierarhice și funcții, având în vedere regulamentul de organizare și funcționare propriu și structura organizatorică;
- orice alte atribuții, cu excepția celor date, potrivit reglementărilor legale, în competența altor organe.

Art. 8. — Anexa nr. 2 „Unitățile care funcționează în subordinea Agenției Naționale pentru Sport și sursele de

finanțare ale acestora“ la Hotărârea Guvernului României, Partea I, nr. 497 din 9 iulie 2003, cu modificările nr. 759/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Sport, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 9 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se completează la litera A punctul II cu poziția 48, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
„48.	Sport Club Municipal Deva	Venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANUI

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu
Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu
p. Președintele Agenției Naționale pentru Sport,
Constantin Liviu Cepoi
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 17 noiembrie 2005.
Nr. 1.438.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a bunurilor imobile proprietate publică a statului, care se transmit de la Direcția pentru Sport a Județului Hunedoara în administrarea Sport Club Municipal Deva

Codul de clasificare	Nr. M.F.P.	Adresa și denumirea imobilelor care se transmit	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor
8.29.13	39.243	Sediul administrativ, str. Octavian Goga nr. 1, municipiul Deva, județul Hunedoara	Agencia Națională pentru Sport, prin Direcția pentru Sport a Județului Hunedoara	Agencia Națională pentru Sport, prin Sport Club Municipal Deva	3 birouri: suprafața construită = 36,78 m ²
8.29.13	39.245	Sală de gimnastică, str. Axente Sever nr. 3, municipiul Deva, județul Hunedoara	Agencia Națională pentru Sport, prin Direcția pentru Sport a Județului Hunedoara	Agencia Națională pentru Sport, prin Sport Club Municipal Deva	Sală de gimnastică cu tribună de 120 de locuri și anexe: — suprafața totală = 4.409,426 m ² ; — suprafața construită = 1.460 m ²
8.29.13	101.723	Sala Sporturilor, str. Mărăști nr. 30, municipiul Deva, județul Hunedoara	Agencia Națională pentru Sport, prin Direcția pentru Sport a Județului Hunedoara	Agencia Națională pentru Sport, prin Sport Club Municipal Deva	Sală de jocuri cu tribună de 1.000 de locuri și anexe, P+1: — suprafața totală = 5.195,55 m ² ; — suprafața construită = 2.670,045 m ²

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

